

[Peder Nørgaard.]

Høstaar skulde bringe væsentlige Skuffelser, vil være villig til at tage under Overvejelse at søge Hjemmel til at yde Sukkerroedyrkerne et Tilskud fra Sukkerfonden. Det er min Overbevisning, at det er et Tilsagn, som vil blive paaskønnet.

Der har her i Folketinget tidligere gentagne Gange lydt bebrejdende Ord om, at Forslaget om Sukkerordning er blevet forelagt for sent. Det kan ikke siges i Aar. Jeg venter, som sagt, at det foreliggende Lovforslag hurtigt vil kunne behandles til Ende af Rigsdagen. Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Forslaget til Vedtagelse.

Løje: Det foreliggende Forslag er jo, saaledes som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet bemærkede, en Forlængelse af den nugældende Lov, og jeg vil gerne udtale min Paaskønnelse af, at det forelægges allerede paa dette Tidspunkt. Om det er af Hensyn til Dyrkerne, det er sket, eller om det er af Hensyn til det kommende Valg, kan jo i denne Forbindelse være ret underordnet. Hovedsagen er, at Dyrkerne faar at vide allerede nu, hvordan Forholdene ligger, saa de kan tage deres Bestik derefter.

Der har ligesom tidligere Aar været forhandlet mellem Handelsministeren og Sukkerroedyrkerforeningens Hovedbestyrelse om Vilkaarene for Dyrkningen i den kommende Tid. Jeg er ikke helt klar over — det fremgik ikke helt bestemt af Handelsministerens Tale ved Forelæggelsen —, om nævnte Bestyrelse har givet Tilslutning til den uændrede Forlængelse, eller hvorledes dette Forhold ligger.

Motiveringen for Forlængelsen af Loven i dens nuværende Skikkelse er den, at Arbejdslønnen ligger fast indtil 1940. Da de tidligere Forhøjelser af Prisen paa Roer og paa Sukker har været motiveret med, at Dyrkerne havde forøgede Udgifter i Henhold til trufne Overenskomster og derfor skulde holdes skadesløse, har Handelsministeren ikke ment, at der i Aar var nogen Grund til at foretage Forhøjelse af Prisen paa Roer. Der er for saa vidt ikke noget at sige til, at man anlægger det Hovedsynspunkt, men naar det tillige nævnes i Handelsministerens Forelæggelsestale, at en Sammenligning mellem Roeprisen og Priserne paa Korn, der jo konkurrerer med Sukker-

roerne om Arealernes Anvendelse, viser, at det Forhold, der er imellem de Priser, heller ikke kan motivere en Forhøjelse af Roeprisen, saa kan det jo være meget rigtigt, og man kan ogsaa meget vel udtrykke det paa den Maade; men man kan jo ogsaa forsøge at se Sagen fra en anden Side og opstille et andet Ræsonnement. Ved Svineordningen blev der frataget de særlig korndyrkende Egne, og maaske i fremtrædende Grad de Egne, der dyrker Sukkerroer, en Del Svinekort, som blev overført til andre Egne af Landet, og det blev gjort med den Motivering, at nu da de korndyrkende Egne havde faaet en Kornordning, som sikrede dem visse Priser, saa maatte de finde sig i, at Svinekortene blev fordelt paa en anden Maade end tidligere, de maatte finde sig i, at der blev taget nogle Kort fra dem og givet til andre Egne, hvor man ikke i samme Grad havde direkte Nytte af en Kornordning. Men Resultatet er blevet det, at Svinekortene forsvandt fra de paagældende Egne, og at Kornloven har været lidet virkningsfuld, saa nu har man mistet en Fordel uden at faa en anden i Stedet for. De Kornpriser, der har været i den Tid, der er gaaet siden Høstaarets Slutning lige til dette Øjeblik, har været af en saadan Beskaffenhed, saa man meget godt kan betegne dem som lidet tilfredsstillende, som katastrofalt lave, idet man for Byg, som jo er en særlig Salgsvarer i de Egne, hvor der dyrkes Sukkerroer, kun har kunnet opnaa 10—11 Kr. pr. Dobbeltcentner.

Jeg nævner dette, for at Sagen kan blive belyst fra alle Sider, idet man i mange Egne af Landet er tilbøjelig til at overvurdere de Fordele, som de særlig korndyrkende Egne og sukkerroedyrkende Egne har haft i Modsetning til de Egne, hvor man i mere fremtrædende Grad er inde paa at avle Raavarer til dyrisk Produktion, og jeg nævner det ogsaa, fordi Sagen undertiden bliver fremstillet paa en noget anden Maade. Jeg kommer til at tænke paa, at naar Regeringen søger at belyse disse Spørgsmaal, er det ikke helt ud fra de samme Grundbetragtninger. Jeg erindrer endnu Statsministerens store Tale i Stege den 28. August, hvor Ministeren bl. a. talte om Landbrugsproblemer og sagde om Sukkerordningen, at den faktisk er et Monopol med en storstilet Beskyttelse for Roedyrkerne. Ja, saadan kan det jo